

Following Christ

By President Dallin H. Oaks
First Counselor in the First Presidency

Å følge Kristus

Av president Dallin H. Oaks
Førsterådgiver i Det første presidentskap

October 2024 general conference

As followers of Christ, we teach and testify of Jesus Christ, our Perfect Role Model. So let us follow Him by forgoing contention.

This year millions have been inspired by the gospel study plan known by the Savior's invitation "Come, follow me." Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places. His teachings and His example define the path for every disciple of Jesus Christ. And all are invited to this path, for He invites all to come unto Him, "black and white, bond and free, male and female; ... and all are alike unto God."

I.

The first step in following Christ is to obey what He defined as "the great commandment in the law":

"Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind.

"This is the first and great commandment.

"And the second is like unto it, Thou shalt love thy neighbour as thyself.

"On these two commandments hang all the law and the prophets."

The commandments of God provide the guiding and steadying force in our lives. Our experiences in mortality are like the little boy and his father flying a kite on a windy day. As the kite rose higher, the winds caused it to tug on the connecting string in the little boy's hand. Inexperienced with the force of mortal winds, he proposed to cut the string so the kite could rise

Som Kristi etterfølgere, underviser og vitner vi om Jesus Kristus, vårt fullkomne forbilde. Så la oss følge ham ved å avstå fra stridigheter.

I år har millioner blitt inspirert av studieplanen for evangeliet som er kjent ved Frelserens innbydelse "Kom så og følg meg". Å følge Kristus er ingen tilfeldig eller sporadisk praksis. Det er en vedvarende forpliktelse og levemåte som skulle veilede oss til alle tider og på alle steder. Hans læresetninger og eksempel definerer veien for enhver Jesu Kristi disippel. Og alle er innbudt til denne veien, for Han innbyr alle til å komme til ham, "sort eller hvit, trell eller fri, mann eller kvinne ... og alle er like for Gud".

I.

Det første trinnet for å følge Kristus er å adlyde det han definerte som "det største budet i loven":

"Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.

Dette er det største og første budet.

Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv.

"På disse to budene hviler hele loven og profetene."

Guds bud utgjør den veiledende og stabile kraft i vårt liv. Våre erfaringer i jordelivet er som den lille gutten og faren hans som fløy en drage på en vindfull dag. Etter hvert som dragen steg høyere, fikk vinden den til å dra i snoren i den lille guttens hånd. Han var uerfaren med kreftene i de jordiske vindene, og foreslo å klippe snoren slik at dragen kunne stige høyere. Hans kloke far

higher. His wise father counseled no, explaining that the string is what holds the kite in place against mortal winds. If we lose our hold on the string, the kite will not rise higher. It will be carried about by these winds and inevitably crash to the earth.

That essential string represents the covenants that connect us to God, our Heavenly Father, and His Son, Jesus Christ. As we honor those covenants by keeping Their commandments and following Their plan of redemption, Their promised blessings enable us to soar to celestial heights.

The Book of Mormon frequently declares that Christ is “the light of the world.” During His appearance to the Nephites, the risen Lord explained that teaching by telling them: “I have set an example for you.” “I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do.” He is our role model. We learn what He has said and done by studying the scriptures and following prophetic teachings, as President Russell M. Nelson has urged us to do. In the ordinance of the sacrament, we covenant each Sabbath day that we will “always remember him and keep his commandments.”

II.

In the Book of Mormon, the Lord gave us the fundamentals in what He called “the doctrine of Christ.” These are faith in the Lord Jesus Christ, repentance, baptism, receiving the gift of the Holy Ghost, enduring to the end, and becoming as a little child, which means to trust the Lord and submit to all He requires of us.

The Lord’s commandments are of two types: permanent, like the doctrine of Christ, and temporary. Temporary commandments are those necessary for the needs of the Lord’s Church or the faithful in temporary circumstances, but to be set aside when the need has passed. An example of temporary commandments are the Lord’s directions to the early leadership of the Church to move the Saints from New York to Ohio, to Missouri, and to Illinois and finally to lead the pioneer exodus to the Intermountain West. Though only temporary, when still in force these commandments were given to be obeyed.

Some permanent commandments have taken considerable time to be generally observed. For example, President Lorenzo Snow’s famous sermon on the law of tithing emphasized a commandment given earlier but not yet gen-

rådet nei, og forklarte at snoren er det som holder dragen på plass mot jordiske vinder. Mister vi taket på snoren, vil ikke dragen stige høyere. Den vil bli båret omkring av disse vindene og uungåelig styrte mot bakken.

Denne viktige snoren symboliserer paktene som knytter oss til Gud vår himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus. Når vi overholder disse paktene ved å holde deres bud og følge deres forløsningsplan, gjør deres lovede velsignelser oss i stand til å sveve til celestiale høyder.

Mormons bok erklærer ofte at Kristus er “verdens lys”. Da han viste seg for nephittene, forklarte den oppstandne Herre denne læren ved å fortelle dem: “Jeg har vist dere et eksempel.” “Jeg er det lys som dere skal løfte opp – det dere har sett meg gjøre.” Han er vårt forbilde. Vi lærer hva han har sagt og gjort ved å studere Skriftene og følge profetiske læresetninger, slik president Russell M. Nelson har oppfordret oss innstendig til å gjøre. I nadverdens ordinans inngår vi pakt hver sabbatsdag om at vi “alltid vil minnes ham og holde hans bud”.

II.

I Mormons bok ga Herren oss grunnprinsippene i det han kalte “Kristi lære”. Disse er tro på Herren Jesus Kristus, omvendelse, dåp, å motta Den hellige ånds gave, å holde ut til enden og å bli som et lite barn, noe som betyr å stole på Herren og underkaste seg alt han krever av oss.

Herrens bud er av to typer: Permanente som Kristi lære, og midlertidige. Midlertidige bud er de som er nødvendige i forbindelse med behovene til Herrens kirke eller de trofaste i midlertidige omstendigheter, men som skal settes til side når behovet ikke er der lenger. Et eksempel på midlertidige bud er Herrens befaling til Kirkens tidlige ledelse om å flytte de hellige fra New York til Ohio, til Missouri, og til Illinois, og til slutt å lede pionerutvandringen til fjellene i vest. Selv om de bare var midlertidige, ble disse budene gitt for å bli adlydt så lenge de var i kraft.

Noen av de permanente budene har det tatt lang tid før de blir fulgt generelt. For eksempel vektla president Lorenzo Snows berømte preken om tiendeloven et bud som ble gitt tidligere, men som ennå ikke ble overholdt av Kirkens medle-

erally observed by Church members. It needed reemphasis in the circumstances then faced by the Church and its members. Recent examples of reemphases have also been needed because of current circumstances faced by Latter-day Saints or the Church. These include the proclamation on the family, issued by President Gordon B. Hinckley a generation ago, and President Russell M. Nelson's recent call for the Church to be known by its revealed name, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

III.

Another of our Savior's teachings seems to require reemphasis in the circumstances of our day.

This is a time of many harsh and hurtful words in public communications and sometimes even in our families. Sharp differences on issues of public policy often result in actions of hostility—even hatred—in public and personal relationships. This atmosphere of enmity sometimes even paralyzes capacities for lawmaking on matters of importance where most citizens see an urgent need for some action in the public interest.

What should followers of Christ teach and do in this time of toxic communications? What were His teachings and examples?

It is significant that among the first principles Jesus taught when He appeared to the Nephites was to avoid contention. While He taught this in the context of disputes over religious doctrine, the reasons He gave clearly apply to communications and relationships in politics, public policy, and family relationships. Jesus taught:

“He that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

“Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.”

In His remaining ministry among the Nephites, Jesus taught other commandments closely related to His prohibition of contention. We know from the Bible that He had previously taught each of these in His great Sermon on the Mount, usually in precisely the same language He later used with the Nephites. I will quote the

mmer generelt. Den trengte fornyet vektlegging i de omstendigheter Kirken og dens medlemmer da sto overfor. Flere eksempler i den senere tid på fornyet vektlegging har også vært nødvendig på grunn av de rådende omstendigheter siste dagers hellige eller Kirken står overfor. Disse innbefatter erklæringen om familien som president Gordon B. Hinckley utstedte for en generasjon siden, og president Russell M. Nelsons nylige oppfordring om at Kirken skulle kjennes ved sitt åpenbarte navn, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

III.

En annen av vår Frelasers læresetninger synes å kreve fornyet vektlegging i omstendighetene i vår tid.

Dette er en tid med mange skarpe og sårende ord i offentlig kommunikasjon, og noen ganger til og med i vår familie. Skarpe forskjeller i spørsmål om offentlig politikk resulterer ofte i fiendtlige handlinger – til og med hat – i offentlige og personlige relasjoner. Denne fiendtlige atmosfæren lammer til og med evnen til å lage lover i viktige saker der de fleste innbyggerne ser et presserende behov for tiltak i allmennhetens interesse.

Hva skulle Kristi etterfølgere undervise og gjøre i denne tiden med giftig kommunikasjon? Hva var hans læresetninger og eksempler?

Det er betydningsfullt at blant de første prinsippene Jesus forkyste da han viste seg for nephittene, var å unngå stridigheter. Selv om Han underviste om dette i forbindelse med konflikter om religiøs lære, gjelder de grunnene Han ga, helt klart også for kommunikasjon og relasjoner innen politikk, offentlig lovgivning og familieforhold. Jesus underviste:

“Den som har stridighetens ånd, er ikke av meg, men av djevelen som er stridighetens far, og han oppegger menneskenes hjerter til å stride i vrede mot hverandre.

Se, det er ikke min lære å oppegge menneskenes hjerter til vrede mot hverandre, men det er min lære at slike ting skal avskaffes.”

I sitt resterende virke blant nephittene, underviste Jesus andre bud som var nært knyttet til hans forbud mot strid. Vi vet fra Bibelen at han tidligere hadde undervist hver av disse i sin store Bergpreken, på nøyaktig samme språk som han senere brukte overfor nephittene. Jeg vil sitere det kjente skriftstedet i Bibelen:

familiar Bible language:

“Love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them which despitefully use you, and persecute you.”

This is one of Christ's best-known commandments—most revolutionary and most difficult to follow. Yet it is a most fundamental part of His invitation for all to follow Him. As President David O. McKay taught, “There is no better way to manifest love for God than to show an unselfish love for one's fellowmen.”

Here is another fundamental teaching by Him who is our role model: “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

Peacemakers! How it would change personal relationships if followers of Christ would forgo harsh and hurtful words in all their communications.

In general conference last year, President Russell M. Nelson gave us these challenges:

“One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people. ...

“... True disciples of Jesus Christ are peacemakers.

“... One of the best ways we can honor the Savior is to become a peacemaker.”

Concluding his teachings: “Contention is a choice. Peacemaking is a choice. You have your agency to choose contention or reconciliation. I urge you to choose to be a peacemaker, now and always.”

Potential adversaries should begin their discussions by identifying common ground on which all agree.

To follow our Perfect Role Model and His prophet, we need to practice what is popularly known as the Golden Rule: “All things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them: for this is the law and the prophets.” We need to love and do good to all. We need to avoid contention and be peacemakers in all our communications. This does not mean to compromise our principles and priorities but to cease harshly attacking others for theirs. That is what our Perfect Role Model did in His ministry. That is the example He set for us as He invited us to follow Him.

In this conference four years ago, President

“Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør vel imot dem som hater dere, og be for dem som forfølger dere.”

Dette er et av Kristi mest kjente bud – det mest revolusjonerende og vanskeligste å følge. Likevel er det en svært fundamental del av hans innbydelse til alle om å følge ham. Som president David O. McKay underviste: “Det er ingen bedre måte å vise sin kjærlighet til Gud på enn å vise uselvisk kjærlighet til sine medmennesker.”

Her er en annen grunnleggende læresetning fra ham som er vårt forbilde: “Salige er de som stifter fred, for de skal kalles Guds barn.”

Fredsstiftere! Som det ville forandre personlige relasjoner hvis Kristi etterfølgere ville gi avkall på harde og sårende ord i all sin kommunikasjon.

På generalkonferansen i fjor ga president Russell M. Nelson oss disse utfordringene:

“En av de enkleste måtene å identifisere en sann etterfølger av Jesus Kristus på, er hvor medfølende vedkommende behandler andre mennesker ...

Sanne Jesu Kristi disipler er fredsstiftere ...

En av de beste måtene vi kan hedre Frelseren på, er ved å bli en fredsstifter.”

Han avsluttet sine læresetninger: “Stridighet er et valg. Å stifte fred er et valg. Du har din handlefrihet til å velge stridighet eller forsoning. Jeg oppfordrer deg til å velge å være en fredsstifter, nå og alltid.”

Potensielle motstandere skulle begynne sine diskusjoner med å finne et felles grunnlag som alle er enige om.

For å følge vårt fullkomne forbilde og Hans profet, må vi praktisere det som populært kalles Den gylne regel: “Alt dere vil at menneskene skal gjøre mot dere, gjør det også mot dem! For dette er loven og profetene.” Vi må vise kjærlighet og gjøre godt mot alle. Vi må unngå strid og være fredsstiftere i all vår kommunikasjon. Dette betyr ikke å gå på akkord med våre prinsipper og prioriteringer, men å slutte å gå til kraftig angrep mot andre for deres. Det var det vårt fullkomne forbilde gjorde i sin tjenestegjerning. Det var det eksempelet han satte for oss da han innbød oss til å følge ham.

På konferansen for fire år siden ga president

Nelson gave us a prophetic challenge for our own day:

“Are you willing to let God prevail in your life? Are you willing to let God be the most important influence in your life? Will you allow His words, His commandments, and His covenants to influence what you do each day? Will you allow His voice to take priority over any other?”

As followers of Christ, we teach and testify of Jesus Christ, our Perfect Role Model. So let us follow Him by forgoing contention. As we pursue our preferred policies in public actions, let us qualify for His blessings by using the language and methods of peacemakers. In our families and other personal relationships, let us avoid what is harsh and hateful. Let us seek to be holy, like our Savior, in whose holy name I testify and invoke His blessing to help us be Saints. In the name of Jesus Christ, amen.

Nelson oss en profetisk utfordring for vår egen tid:

“Er du villig til å la Gud råde i ditt liv? Er du villig til å la Gud være den viktigste innflytelsen i ditt liv? Vil du la hans ord, hans bud og hans pakker påvirke det du gjør hver dag? Vil du la hans røst få høyere prioritet enn noen annen?”

Som Kristi etterfølgere, underviser og vitner vi om Jesus Kristus, vårt fullkomne forbilde. Så la oss følge ham ved å avstå fra stridigheter. Når vi følger vår foretrukne politikk i offentlige handlinger, la oss kvalifisere oss til hans velsignelser ved å bruke fredsstifternes språk og metoder. La oss i vår familie og andre personlige relasjoner unngå det som er hardt og hatefullt. La oss søke å være hellige, i likhet med vår Frelser, i hvis hellige navn jeg vitner og påkaller hans velsignelse for å hjelpe oss å være hellige. I Jesu Kristi navn. Amen.